

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) A. Cucerescu
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Vascan, E. Palanciuc, Vl. Clima

Î N C H E I E R E

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Lux-Stil" prin intermediul avocatului Grecu Denis,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată "Lux-Stil" împotriva Camerei de Licențiere cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului în perfectarea licenței,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Lux-Stil" și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 aprilie 2017,

c o n s t a t ă :

La 13 decembrie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată "Lux-Stil" a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Camerei de Licențiere cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului în perfectarea licenței.

În motivarea acțiunii, Societatea cu Răspundere Limitată "Lux-Stil" a menționat că la 10 iulie 2012 i-a fost eliberată licența seria A MMII nr. 040172 pentru genul de activitate în domeniul jocurilor de noroc: exploatarea automatelor de joc cu câștiguri bănești, prelungită până la data de 10 iulie 2017.

De asemenea, a menționat că prin decizia Camerei de Licențiere nr. 42 din 22 octombrie 2016, a fost suspendat pe un termen de 2 luni întreg domeniul economic al jocurilor de noroc, incluziv licența eliberată Societății cu Răspundere Limitată "Lux-Stil", fapt care a dus la prejudicierea acesteia.

Totodată relevă că deși activitatea Societății cu Răspundere Limitată "Lux-Stil" a fost sistată, obligația achitării taxei de licențiere nu a decăzut, iar în scopul evitării prejudicierii întreprinderii în continuare, la 14 noiembrie 2016 a depus cerere de reperfectare a licenței prin excluderea din anexa licenței a adreselor de desfășurare a activității de jocuri, inclusiv cu automatele de joc și câștiguri bănești: orașul Glodeni, str. Zgîrcea 1a; orașul Rîșcani, str. Independenței 71; municipiul Chișinău, bd. Ștefan cel Mare nr. 128/1 – CT9523137,

CT9523138, CT9523142, CT9523148, CT9523150, CT9523151, CT9523152, CT9523156, CT9523157, CT9523147, CT9523160, CT9523139, 481820-427129, 161820-351697, 411670-242225, 521520-205862; municipiul Chișinău, bd. Ștefan cel Mare nr. 62 – CT952070, CT952082, CT952083, CT952089, CT952093, CT952100, CT952078, CT952069, 4818110-427100, 141870-345303, 131820-342962, 131850-343232, 131850-342987, 151800-348959, 141830-343082, 151660-218223, 382660-238771, 091550-164431, 251600-226707, 151910-442908, 031840-322013; municipiul Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 145 – 1504040, 1504044, 1504045, 1504092, 1504101, 1504132, 251680-226673, 311800-388885, 102150-547972, 102170-548038, 102120-548046; municipiul Chișinău, str. I. Dumeniuc nr. 12a – CT952162, CT952165, CT952167, CT952169, orașul Ceadâr-Lunga, str. Lenin nr. 50/1 – 251610-226672.

Astfel, prin decizia Camerei de Licențiere nr. 135 din 24 noiembrie 2016, cererea de reperfectare a licenței a fost respinsă pe motiv că decizia Camerei de Licențiere nr. 42 din 22 octombrie 2016, prin care a fost suspendată licența de referință, a fost menținută prin hotărârea Judecătorei Centru, municipiul Chișinău din 17 noiembrie 2016, precum și din motivul neprezentării de către titularul de licență a modificărilor operate de Regulile de desfășurare a jocurilor.

Susține că simpla schimbare a denumirii titularului de licență și/sau modificarea altor date ce se conțin în licență servesc drept temei pentru reperfectarea licenței.

La fel, menționează că la expirarea termenului de acțiune a licenței, în scopul prelungirii acesteia, Camerei de Licențiere i-a fost prezentat tot pachetul de acte prevăzut în condițiile de licențiere, inclusiv și Regulamentul de desfășurare a jocurilor de noroc, expediat Ministerului Finanțelor pentru aprobare, însă pînă la moment nu a fost primit nici un răspuns negativ sau careva prescripții în vederea înlăturării neconformităților.

Totodată, reiterează că licența a fost prelungită pînă la 10 iulie 2017, prezumându-se aprobarea tăcită a regulamentului.

Societatea cu Răspundere Limitată ”Lux-Stil” solicită recunoașterea ilegalității refuzului Camerei de Licențiere privind reperfectarea licenței seria A MMII nr. 040172 din 10 iulie 2012 și obligarea Camerei de Licențiere să perfecteze licența seria A MMII nr. 040172 din 10 iulie 2012 privind excluderea din anexa la licență a adreselor de desfășurare a activității de jocuri, inclusiv cu automatele de joc cu câștiguri bănești.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 20 aprilie 2017, acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Lux-Stil” a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la 22 decembrie 2016 a fost promulgată Legea nr. 291 cu privire la organizarea și desfășurarea jocurilor de noroc, iar conform art. 55 alin. (2) al legii în cauză, la data publicării prezentei legi se abogă Legea nr. 285 din 18 februarie 1999 cu privire la jocuri de noroc.

Astfel, prima instanță a concluzionat că potrivit art. 3 alin. (1)-(3) din Legea nr. 291 din 16 decembrie 2016 cu privire la organizarea și desfășurarea jocurilor de noroc, organizarea și desfășurarea activității în domeniul jocurilor de noroc pe teritoriul Republicii Moldova, cu excepția întreținerii cazinourilor, constituie monopol de stat și au loc în condițiile prezentei legi. Gestionarea activității în domeniul jocurilor de noroc ce constituie monopol de stat este realizată de către stat prin intermediul Loteriei Naționale a Moldovei.

Activitatea organizatorului jocurilor de noroc ce constituie monopol de stat – Loteria Națională a Moldovei – nu este supusă licențierii.

Totodată, prima instanță a invocat prevederile art. 55 alin. (4) din legea sus-menționată, care prevede că licențele pentru efectuarea genurilor de activitate neprevăzute în prezenta lege se declară ca fiind nevalabile.

În consecință, prima instanță a conchis că licența care se solicită a fi reperfectată, este nevalabilă de drept, integral, respectiv nu poate fi supusă cărorva modificări.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017, s-a dispus succesiunea procesuală, prin înlocuirea părții care a ieșit din proces în legătură cu reorganizarea prin transformare-Camera de Licențiere cu succesorul în drepturi Agenția Servicii Publice (f.d. 73-75).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Lux-Stil" și menținută hotărârea Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 13 septembrie 2017.

La 14 februarie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată "Lux-Stil" prin intermediul avocatului Grecu Denis a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Societatea cu Răspundere Limitată "Lux-Stil" prin intermediul avocatului Grecu Denis, în motivarea recursului a menționat că analiza actelor judecătorești de dispoziție pronunțate denotă neaplicarea legii materiale care urma a fi aplicată speței și interpretarea eronată a acesteia.

La fel, a remarcat că cererea privind reperfectarea licenței a fost depusă la 14 noiembrie 2016, la momentul când era în vigoare Legea nr. 291 din 18 februarie 1999 și prin urmare litigiul urma a fi examinat prin prisma prevederilor legale menționate, or anume această lege a înființat obligația și totodată dreptul obținerii, prelungirii și reperfectării licențelor pentru activitatea în domeniul jocurilor de noroc, iar legea nouă chiar dacă nu prevede licențierea acestui gen de activitate, nu absolvă titularul de licență de la obligații financiare apărute pînă la intrarea în vigoare a acesteia, deci dreptul recurentului este afectat în continuare și urmează a fi protejat.

Consideră neîntemeiată opinia instanței de apel precum că la momentul depunerii cererii, efectele licenței erau suspendate, astfel nu poate opera reperfectarea pentru un act permisiv, efectele juridice căruia s-a întrerupt temporar în temeiul unui act de dispoziție.

Or, suspendarea licenței reprezintă privarea titularului de licență, pe un termen stabilit de dreptul de a desfășura un anumit gen de activitate, conform procedurii prevăzute de lege, și nicidecum nu prevede și alte interdicții la momentul suspendării licenței, cum ar fi reperfectarea acesteia.

Deci consideră că suspendarea este o sancțiune legală pentru anumite nereguli în activitate și reprezintă doar interdicția de a desfășura activitatea permisivă în baza licenței în perioada acordată pentru înlăturarea încălcărilor depistate, dar nu și alte interdicții, inclusiv la reperfectarea licenței, deoarece reperfectarea licenței nu reprezintă procedura de reluare sau continuare a activității, aceasta fiind destinată doar aducerii datelor reflectate în licență în corespundere cu circumstanțele reale.

Susține că în cazul refuzului de reperfectare a licenței prin excluderea aparatelor de joc din anexa la licență, titularului i se atinge dreptul de proprietate asupra bunurilor care sunt incluse în licență prin faptul că ar face imposibilă ca aceasta să-și reprofileze activitatea într-un alt gen și să se bucure de fructele obținute în urma noii activități din urma bunurilor care sunt incluse în licență sau chiar în urma comercializării acestora.

La 02 mai 2018 Agenția Servicii Publice a depus referință la recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Lux-Stil", solicitând respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 13 septembrie 2017, iar la 15 decembrie 2017 instanța de apel a expediat în adresa părților copia deciziei (f.d. 85).

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 14 februarie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Lux-Stil" prin intermediul avocatului Grecu Denis, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată "Lux-Stil" prin intermediul avocatului Grecu Denis.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari